

16825
6.05.11

30.
0010

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE

503
1A.**SECTIA JUDICIARA**

Nr. 3504/11/3/2015

ds. 4153/2/2014 , T. 11.04.2016

08 aprilie 2016

Or 10:33

Catre,**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

Cu referire la raportul de expertiză criminalistică nr 89 din 11 martie 2016, depus de Institutul Național de Expertize Criminalistice – Laboratorul Interjudețean de Expertize București, depunem:

următorul punct de vedere

Înregistrările ambientale și telefonice aflate pe suporturile optice individualizate de către expert în raportul de expertiză prin **L2, L6, L7, L8** (discuții ambientale) și **L5, L11** (converbiri telefonice), au fost realizate de către Serviciul Tehnic.

Acste suporturi au fost efectuate în temeiul art. 143 alin. 2 din C.P.P. și reprezintă duplicate digitale (copii) ale suporturilor notate „probă digitală”.

În noul Cod de procedură penală terminologia „original” nu se mai regăsește, fiind înlocuită cu termenii „suport” și „copia suportului”.

Întotdeauna prima materializare a datelor înregistrate constituie suporturile notate „probă digitală” și sunt însotite întotdeauna de procesul-verbal de efectuare a înregistrării ambientale (sau descărcare a converbirilor telefonice).

Duplicatele suporturilor „probă digitală” sunt însotite de procesul verbal de redare în formă scrisă a înregistrării/interceptării discuțiilor care prezintă interesul cauzei.

Ambele suporturi, cât și ambele procese-verbale se înaintează de către Serviciul tehnic prin grefa secției/serviciului care instrumenteză dosarul penal în cauză.

Primul obiectiv al expertizei și anume stabilirea autenticității interceptărilor nu are relevanță în practica judiciară, întrucât la ora actuală nu există o definiție a noțiunii de „autentic” în materie digitală.

Legislația în vigoare nu definește noțiunea de autenticitate în cazul înregistrărilor de tip digital, înregistrări ce au fost efectuate și în prezența cauză.

În baza practicii de până acum, expertul INEC face referire la standardul AES27-1996 (r2007) [4]. Facem precizarea și de această dată că și în cazul altor situații anterioare, că acest standard a fost elaborat de o organizație profesională neguvernamentală cu sediul în SUA, ale căror norme nu au caracter de reglementare națională sau internațională, lucru ce rezultă și din documentele acestei entități juridice.

Acest standard a fost elaborat cu precădere pentru înregistrările audio de tip analogic care se află înregistrate pe bandă magnetică (acest fapt reiese din traducerea standardului).

În prezent, înregistrările efectuate de Serviciul tehnic al DNA se fac cu echipamente de înregistrare digitală audio sau audio-video cu memorie internă, după care sunt descărcate din memoria acestora direct pe suport optic CD/DVD sau pe hard-discul PC.

Așadar, logic, prima condiție din standardul AES referitoare la simultaneitate, nu poate fi îndeplinită în condițiile actuale, deoarece descărcarea înregistrării digitale din memoria aparatului și imprimarea ei pe suport optic sau HDD se va efectua la o dată ulterioară.

În concluzie, așa cum afirmă și expertul în raport la pag. 5, alin. 3, până la momentul actual nu există proceduri legale care să reglementeze modul în care se verifică și se constată o astfel de autenticitate.

În opinia noastră, stabilirea autenticității înregistrărilor (corespondența acestora cu evenimentele video și acustice înregistrate) este dată și garantată de modul în care funcționează echipamentele de înregistrare cu care au fost efectuate aceste înregistrări (a se vedea suporturile optice „probă digitală”), împreună cu procesele-verbale aferente întocmite de organul de cercetare judiciară. Acest fapt este recunoscut și sugerat chiar de către expert la începutul paginei 6 din raport.

505

În capitolul „Observații preliminare” (pag. 6 și 7) din raport, expertul prezintă noțiuni teoretice cu privire la modul de verificare a continuității înregistrărilor audio prin rețea publică de distribuție a energiei electrice (ENF).

În prezent, nu avem cunoștiință că această teorie să fi fost verificată în practică până acum.

Pentru aceasta, ar fi necesar pe de o parte, o bază de date deținută de operatorii/distribuitorii de energie electrică, prin care expertul să poată avea acces la datele (frecvența, puterea, intensitatea, etc.) privitoare la energia electrică distribuită pe acea rețea/linie la momentul și locul când a avut înregistrarea pe echipamentul conectat la priză, iar pe de altă parte un soft care să permită constatarea interferențelor astfel create în conținutul fișierului.

*

Referitor la constatările expertului privind suporturile L2, L6, L7 și L8:

Duplicatele digitale (copiile) „L2, L6, L7 și L8 puse la dispoziția expertului conțin înregistrări ambientale audio și audio-video, aflate în formatul proprietar al producătorului echipamentelor de înregistrat.

Odată cu aceste înregistrări pe suportul optic creat se imprimă automat (prin softul specific al producătorului) și un program tip „player” necesar redării/vizionării conținutului acestora, cât și un fișier tip „.txt” ce conține codurile hash calculate automat cu algoritmul SHA256.

Totodată aceste echipamente prezintă și elemente de siguranță internă tip CRC16, generate automat de fiecare dispozitiv de înregistrare.

Acste coduri SHA256 generate automat de fiecare aparat se regăsesc menționate și în procesele-verbale de efectuare a înregistrărilor ambientale, respectiv în procesul verbal de redare.

Așadar, suporturile optice L2, L6, L7 și L8 puse la dispoziția expertului păstrează toate caracteristicile pe care le au și suporturile „probă digitală”, fără niciun fel de pierderi sau alterări, lucru care se poate observa și din compararea codurilor de siguranță SHA256.

Acste coduri SHA256 se regăsesc atât în procesul-verbal de efectuare a înregistrării ambientale, cât și în procesul verbal de redare.

*

Referitor la constatările expertului privind suporturile L5 și L11:

Suporturile L5 și L11 puse la dispoziția expertului reprezintă duplicate digitale (copii) a două con vorbiri telefonice relevante în cauză.

Împreună cu fișierul audio tip „wav” ce conține con vorbirea telefonică propriu zisă se află atașate și alte fișiere ce conțin date suplimentare despre acea con vorbire (data efectuării, ora, durata, tipul, codul, semnătura, etc.).

La fel ca și în cazul înregistrărilor ambientale, trebuie remarcat faptul că fiecare suport optic pe care este imprimată o con vorbire telefonică este însotit în toate situațiile de un proces verbal detaliat întocmit de către ofițerul de poliție care a efectuat acest lucru și care cuprinde toate datele și caracteristicile necesare pentru certificarea acestui transfer, inclusiv codul de siguranță SHA256.

Comparând codul de siguranță SHA256 al fișierului audio aflat pe suportul duplicat digital (copie) cu codul de siguranță al aceluiași fișier audio dar aflat pe suportul „probă digitală” ce conține toate con vorbirile interceptate, se poate constata cu ușurință că este același. Așadar, cele două înregistrări sunt identice și integre, fără intervenții tehnice sau prelucrări prin softuri specifice.

Referitor la constatările expertului privind celelalte suporturi expertizate (L1, L3, L4, L9 și L10), nu putem emite puncte de vedere întrucât nu au fost efectuate de Serviciul tehnic.

*

Referitor la concluziile nr. 2 și 3 ale expertizei nu avem obiectii de formulat cu privire la modul în care expertul a răspuns obiectivelor.

Procuror,
Minodora Vladu

